

Přece to nevzdám

Vojta Kidák Tomáško

1. Znáám stejný nebe, vím, kam pod ním jít,
tam, kde se klikatí cestička k horám,
[: potvory boty ňák začaly dřít,
no, když jsem začal, tak přece to nevzdám. :]
2. A kde jsou ti kluci, stejní jak dřív,
zmizeli mávnutím a zbyl jenom účet,
[: najednou moudří a všechno znaj líp':
do stolů třískat a na děti křičet. :]
3. A jestli jsou písně čisté jak tenkrát,
tak vůbec jim nechybí blýskavý šat,
[: zamrazí v zádech, až nemůžeš dýchat,
musíš je bránit, když přijdou je brát. :]
4. A dobře znám pány, jak dovedou koukat,
když bojí se písni, co pálí jak líh,
[: ale zkuste jim svou pravdu do tváří foukat,
shoříte na troud jak slaměnej vích. :]
5. Ale stejný jsou holky, stejný jak dřív,
krásný jak kytky, ale nekvetou pro vás,
[: vám zůstali chutě a narostl břich,
s přehledem profíků bijete pod pás. :]
- 6.=1.